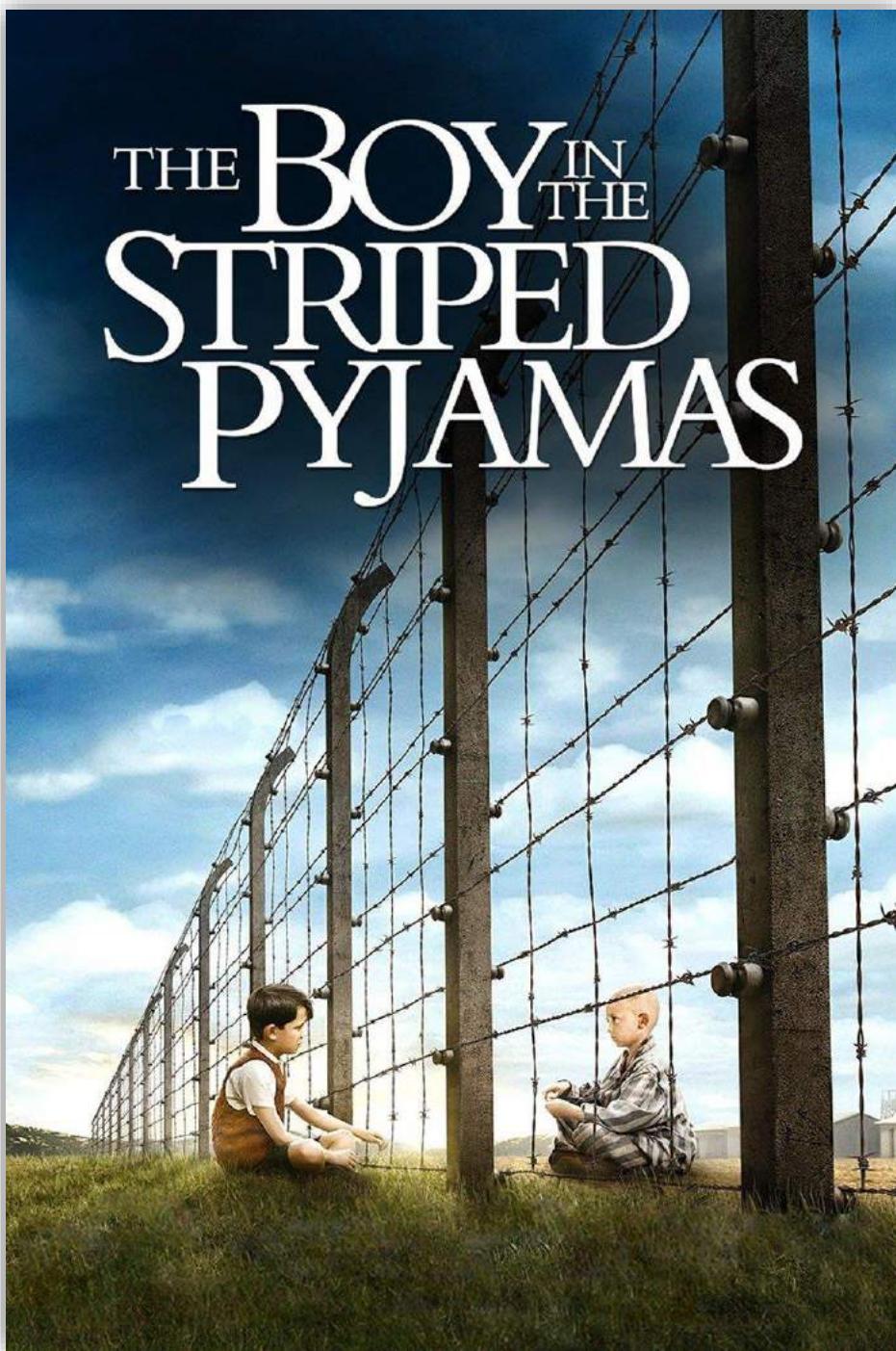

FUŠ – Film u školi Vam predstavlja film

DJEČAK U PRUGASTOJ PIDŽAMI

DJEČAK U PRUGASTOJ PIDŽAMI

(The Boy in the Striped Pyjamas)

Zemlja i godina proizvodnje: Velika Britanija, SAD, 2008.

Trajanje filma: 94 min

Žanr: drama, ratni

Režija: Mark Herman

Scenarij: Mark Herman po knjizi Johna Boynea

Uloge: Asa Butterfield, Jack Scanlon, Vera Farmiga, David Thewlis, Rupert Friend, David Hayman,...

Montaža: Michael Ellis

Glazba: James Horner

Zvuk: Peter Burgis, John Casali, Andie Derrick

Kostimografija: Natalie Ward

Šminka: Jacqueline Bhavnani, Hildegard Haide, Marese Langan,...

Vizualni efekti: Louie Alexander, Simon Allmark, Ben Baker, Adrian Banton, Turea Blyth, Rouven Dombrowski,...

Producija: Martin Childs, Tania Blunden, Daniel Hassid, István Király,...

Producenti: Rosie Alison, Mark Herman, David Heyman, Christine Langan, Mary Richards

Distribucija: Continental

Najava filma: <https://www.youtube.com/watch?v=mBLKwOnpMX8>

Prikladno za uzrast: IV. – VIII. Razred OŠ

Korelacija s nastavnim predmetima: hrvatski jezik, engleski jezik, povijest, zemljopis, etika, vjeronauk, sat razrednog odjela

Teme za raspravu: Drugi svjetski rat, antisemitizam, povijest, rat i život za vrijeme rata, holokaust, diskriminacija, kulturne vrijednosti i religijska različitost, prijateljstvo, hrabrost, humanost, adaptacija romana

Festivali i nagrade:

- British Independent Film Awards 2008., nagrada za najbolju glumicu (Vera Farmiga)
- Chicago International Film Festival 2008., nagrada publike (Martin Herman)
- CinEuphoria Awards 2010., Top 10, Nagrada za najbolji film (Herman), Nagrada za najbolju sporednu ulogu (Farmiga)
- German Dubbing Awards 2010. i mnoge druge

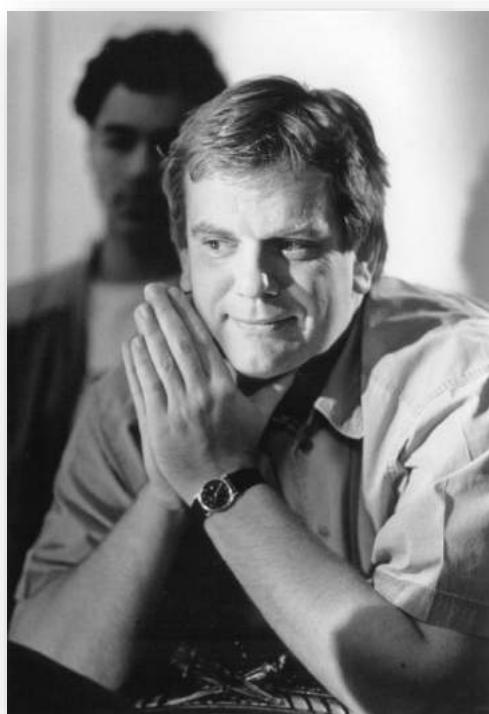
KRATAK SADRŽAJ

Smještenu u vrijeme Drugog svjetskog rata, ovu filmsku priču (temeljenu na istoimenoj knjizi irskog autora Johna Boynea), gledamo nevinim očima osmogodišnjeg dječaka Brune, sina zapovjednika koncentracijskog logora, čije će zabranjeno priateljstvo s dječakom Židovom, koji živi s druge strane ograda, rezultirati zapanjujućim i neočekivanim posljedicama. Gledajući osmogodišnjeg dječaka koji je uvelike zaštićen od stvarnosti Drugog svjetskog rata, svjedoci smo zabranjenoga priateljstva. Iako dječake fizički razdvaja bodljikava ograda, njihovi će životi postati nezaobilazno isprepleteni.

Izmišljena priča o Bruni i Schmuelu, ispričana iz neobične perspektive, baca svjetlo na brutalnost, bezosjećajnost i razorne posljedice rata. Njihovo će nas tragično putovanje podsjetiti na milijune nevinih žrtava holokausta.

REDATELJ

MARK HERMAN je rođen u Bridlingtonu, Yorkshire, Engleska. Školovao se u školi Woodleigh u Sjevernom Yorkshireu, a zatim u školi Sedbergh i Bridlington Grammar School, Bridlington. U dobi od 27 godina, usmjerava se na filmsku industriju, studirajući umjetnost na Umjetničkom fakultetu Hull, prije nego što započinje studij animacije na Politehničkoj školi u Leedsu, sada sveučilištu Leeds Beckett, gdje je napredovao do Nacionalne škole za film i televiziju. U toj školi se odmaknuo od animacije i usmjerio na pisanje scenarija i režiranje filmova. Hermanov prvi dugometražni projekt bila je komedija *Blame It on the Bellboy* (Za sve je kriv potrčko, 1992.). Njegov posljednji filmski uradak, kojeg je režirao i adaptirao je „Dječak u prugastoj pidžami“. Producirao ga je David Heyman, a zvijezde filma su David Thewlis, Vera Farmiga, Asa Butterfield, Sheila Hancock i Rupert Friend. Herman je stipendist filmske i televizijske produkcije, York St John Universitya te je dobitnik počasnih doktorata sa Sveučilišta Hull i Sveučilišta Leeds Beckett.

RIJEČI KRITIKE

Kritike romana

Kathryn Hughes, novinarka Guardiana, nazvala je knjigu „malim čudom od romana“. „...iako je veoma neobično što su u knjizi zaštitari logora bili toliko površni da se uspjelo dogoditi da se dijete zatočenik viđa s poručnikovim sinom svaki tjedan, a da to nitko ne primijeti.“ Opisuje roman kao prozu uobličenu bajkom, no tvrdi da „Brunina nevinost stoji jednako snažno kao i namjerno odbijanje svih odraslih Nijemaca da vide ono što im se događa ispred nosa.“

Nicholas Tucker (The Independent) naziva roman „dobrim dodatkom nekadašnjem tabu području povijesti, barem kada je riječ o dječjoj književnosti. Priča opisuje strašnu epizodu o stvarnom užasu, ali prepunoj prizvuka koji dugo ostaju u imaginaciji. Jasno napisana, priča ostaje ispred svojih čitatelja prije nego što dostavi svoj ubojiti udarac na posljednjim stranicama“.

Ed Wright (The Age of Melbourne) za roman kaže da je „dirljiva priča o neobičnom prijateljstvu između dva dječaka u groznim okolnostima i podsjetnik na čovjekovu sposobnost nehumanosti.“ Osjetio je da je „Brunino prijateljstvo sa Shmuelom izvedeno s urednom sviješću o paradoksima između dječje naivne egocentričnosti, njihovog urođenog koncepta pravednosti, obiteljske odanosti i nesvesnosti prema društvenim konvencijama diskriminacije. Zaključuje da „Dječak u prugastoj pidžami ima fikcije u sebi baš kao i u drugim modernim bajkama, poput „Malog princa“ Antoinea de St. Exupérya. Tako Boyne koristi Bruna da otkrije nedostatke u svijetu odraslih“.

Rabin Benjamin Blech ponudio je povjesnu kritiku tvrdeći da je premla knjige i naknadnog filma - da u Auschwitzu može postojati dijete Shmuelove dobi – nemoguća. Dodaje bilješku da nije bilo devetogodišnjih židovskih dječaka u Auschwitzu - nacisti su odmah slali u plinske komore one koji nisu bili dovoljno stari da rade. Blech prihvata stav da fikcija ne mora biti činjenično točna; no tvrdi da knjiga trivijalizira uvjete u logorima smrti i oko njih te održava mit „da oni koji nisu izravno uključeni mogu tvrditi da su nevinosti“, i tako potkopava moralni autoritet. „Učenici koji ga čitaju, upozorava on, mogu vjerovati da logori nisu bili toliko loši, da dječak može voditi tajno prijateljstvo sa židovskim zarobljenikom iste dobi, nesvjestan stalne prisutnosti smrti.“

Na Blechovu kritiku odgovorio je učitelj holokausta Henry Gonashk koji u svojoj knjizi „Hollywood i holokaust“ odbacuje Blechovu povjesnu tvrdnju, tvrdeći da je navod da nije bilo devetogodišnjih dječaka u logorima netočan. Gonashk tvrdi da je „1944. godine, prema nacističkim detaljima, u kampu bilo 619 muške djece, u dobi od jednog mjeseca do četrnaest godina, dok su neki dječaci bili zaposleni u logoru. Neki od dječaka su radili kao glasnici, dok su ostali jednostavno držani kao maskote i zanimljivosti, a vjerojatno su neka od djece bila zlostavlјana od strane stražara, i tisuće druge djece u Auschwitzu (uključujući sve djevojke koje su stigle u logor) koja su bila su otrovana plinom.“

Kritike filma

James Christopher (The Times) nazvao je film jako utjecajnim i važnim.

Roger Ebert (Chicago Sun-Times) je izjavio da film nije rekonstrukcija Njemačke tijekom rata, nego govori o sustavu vrijednosti koji preživljava poput virusa.

PRIJEDLOG OBRADE FILMA NA SATU

Prije gledanja filma nastavnici/e bi s učenicima/učenicama trebali/e ponoviti ključne pojmove vezane uz Holokaust i židovsku kulturu i tradiciju. Ukoliko su u mogućnosti, nastavnici/e mogu pokazati učenicima/učenicama filmski plakat i najavu filma. Učenici/e trebaju opisati što vide na plakatu (što je u sredini, kako izgledaju dječaci, što ih dijeli, kakav je prostor oko njih).

VIŠE O FILMU

Bitno je napomenuti da ovaj film o holokaustu za razliku od mnogih na temu Drugog svjetskog rata (poput Dnevnika Anne Frank, Torbe pune sjećanja, Schindlerove liste itd.) nije temeljen na stvarnom događaju već je priča fiktivna. Autor knjige i stvaratelji filma uobličili su priču kao bajku. Bajka je priča s poukom koja nam pruža lekciju o humanosti. Ovaj dio istražuje dubine humanosti koje je moguće doseći u najtežim okolnostima. Tako ovdje imamo perspektivu djeteta na povjesno postojeće događaje, ali konkretne situacije iz priče se nisu uistinu dogodile.

Film započinje citatom engleskog pjesnika i pisca Johna Betjemana (1906. -1984.): „Childhood is measured out by sounds and smells and sights, before the dark hour of reason grows“ („Djetinjstvo se mjeri zvukovima, mirisima i prizorima, prije nego tamni sat razuma izraste“). Bruno je veseli osmogodišnji dječak koji živi sa svojom obitelji u nacističkoj Njemačkoj za vrijeme Drugog svjetskog rata. Već u prvim scenama vidimo da je Bruno vedar, veselo trči kući nakon škole, iako se u pozadini ne događaju lijepe i uobičajene stvari (puno je vojske u gradu, scena privođenja ljudi). Po dolasku kući Brunu očekuje nenadana vijest, Brunin otac dobiva promaknuće u nacističkog časnika te se obitelj seli iz udobnog života u Berlinu, u samotnjački život na selu. Bruno je pustolovan, znatiželjan i druželjubiv dječak koji se dosađuje u novom mjestu te zanemaruje majčinu zabranu istraživanja po stražnjem vrtu i odlazi prema „farmi“ koju je vidio s prozora svoje spavaće sobe. Približavajući se ogradi od bodljikave žice, Bruno uočava Shmuela, dječaka u prugastoj pidžami s druge strane, i započinje neobično prijateljstvo koje će mu promijeniti život.

Bruno je bistar i inteligentan dječak, analizira stvari, no ne shvaća pravo stanje kojim je okružen, nitko ga ne informira o trenutnim događanjima, njegova dječja mašta ima drugačiju viziju od one realne (za ljude iz logora misli da su farmeri, zavidi Schmuelu što je cijelo vrijeme vani i misli da se može igrati cijeli dan, dok se on dosađuje u kući s majkom). Navedeno možemo zamijetiti posebice u prvom dijelu filma, kada Bruno govori da je njegov tata dobar vojnik/zapovjednik, da pomaže ljudima. Schmuel je Brunin vršnjak i također nije potpuno svjestan situacije, zbunjen je, ne zna zašto se nalazi u tako lošoj situaciji, nesvestan je logora smrti koji se odvija pored njega (misli da su njegovi baka i djed umrli na putu pod nesretnim okolnostima, da mu je otac jednog dana nestao pa ga želi pronaći). Bitnu ulogu u ovom neznanju i neinformiranju djece imaju odrasli, posebice roditelji (iz Schmuelovog ponašanja vidimo da mu ostali iz logora nisu htjeli reći o strahotama koja se događaju s obzirom da je dijete te kako bi zaštitili njegov dječji svijet, on mora raditi no često vrijeme provodi pored bodljikave žice gdje upoznaje Bruna, prolazi bez sankcija jer ga stariji zatočenici iz logora ne obavezuju niti sankcioniraju). Brunin otac također ne govori ništa Bruni, kao ni majka koja nije bila potpuno informirana o životu koji ih čeka s preseljenjem i očevoj poziciji. Ona ih otkriva tijekom filma; zgrožena je, ogorčena, ljuta i tužna te se sukobljava s mužem. Tek drugom polovicom filma Bruno postaje svjestan da nešto ne štima, slušajući privatnog učitelja koji radikalno govori protiv Židova njemu i sestri, situacija za večerom kada njegov otac agresivno pristupa prema poručniku Kotleru jer mu otac nije išao u vojsku nego je prebjegao u Švicarsku te Kotler svoj bijes iskaljuje na Pavelu, dobrodošnom slugi/zatočeniku, nepojavljivanje Brunine bake u gostima pod izlikom da je bolesna (a shvaćamo iz razgovora odraslih da je u biti povrijeđena i posramljena zbog ono što njezin sin čini), Schmuel biva pretučen iako nije kriv za kolače koje mu je dao Bruno, no Bruno se bojao to priznati agresivnom i bijesnom Kotleru itd.

Bruno počinje sumnjati u očevo dobrotu, uočava stvari koje se događaju, Pavel nestaje, Schmuel je pretučen, otac burno reagira na događaje i ljude, ne pokazuje ni malo empatije, majka je nesretna, a sestra se povodi za nacističkom ideologijom.

Unatoč incidentu s kolačem, Brunino i Schmuelovo tajno prijateljstvo se ne prekida, Bruno mu se odlučuje odužiti tako što će mu pomoći pronaći oca te ih taj čin obojicu odvodi u smrt. Bruno i Schmuel su do zadnjeg imali drugačiju viziju situacije i koncentracijskog kampa. (Posebice Bruno koji kada uđe u kamp obučen u prugastu pidžamu vidi da kamp ne izgleda kao sa propagandnog filma kojeg je njegov otac gledao sa kolegama, no i dalje stvari gleda naivnim očima pa, osjećajući se nelagodno izgledom i stanjem kampa, pokuša Bruni predložiti da odu na popiti kavu u kampu prije nego što krenu sa potragom).

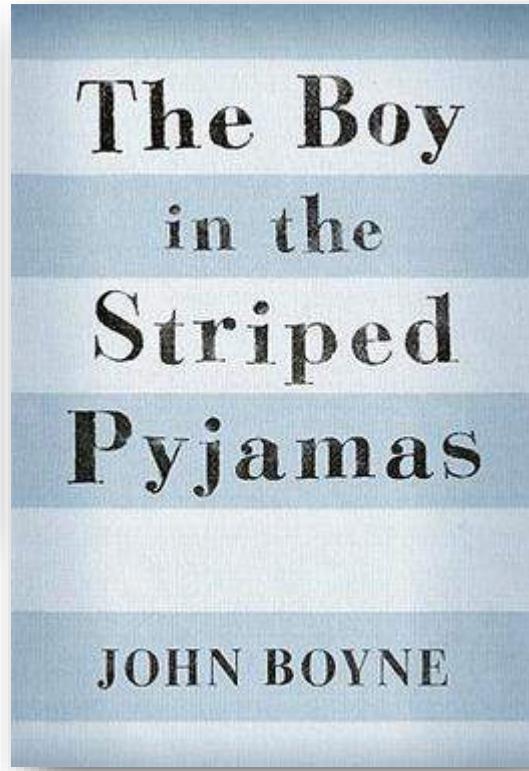
FILMSKA ADAPTACIJA KNJIŽEVNOG DJELA

Film „Dječak u prugastoj pidžami“ temeljen je na istoimenom romanu irskog pisca Johna Boynea iz 2006. godine. **Adaptacija književnog djela je prilagodba književnog djela (ili nekih njegovih dijelova) za drugu namjenu. Filmska adaptacija je prilagodba književnog djela za izvođenje na filmu.** Kod filmske adaptacije djelo mora biti preoblikovano kako bi se njegove književne komponente mogle zamijeniti filmskim komponentama. Svi opisi okoline i vanjski opisi likova pretvaraju se u vizualne elemente filma, monolozi su najčešće prikazani kao akcije bez riječi (iako nekada narator iz knjige može postati pripovjedač/narator i u filmu), a dijalozi postaju razgovori u filmu.

John Boyne je rođen u Irskoj, 1971. godine. Autor je 11 romana za odrasle i 5 romana za mlađe čitatelje. Njegovi romani su prevedeni na više od 50 jezika. Roman „Dječak u prugastoj pidžami“ potresna je priča o holokaustu. Za razliku od ostalih romana, kojima je posvećivao mjesecce kako bi ih napisao, Boyne kaže da je skriptu za knjigu „Dječaka u prugastoj pidžami“ napisao u dva i po dana, skoro ne spavajući dok nije došao do završetka. No zato se posvetio gotovo 20-godišnjem istraživanju, čitanju i istraživanju holokausta još kao tinejdžer prije nego što mu je došla ideja o romanu. Od ožujka 2010. roman je prodan u više od pet milijuna primjeraka diljem svijeta. U 2007. i 2008. godini bila je najprodavanija knjiga godine u Španjolskoj, a također je dostigla broj jedan na popisu bestselera New York Timesa, kao i u Velikoj Britaniji, Irskoj i Australiji. Knjiga je 2008. godine adaptirana u film istog naziva.

John Boyne

Prvo izdanje naslovnice engleske verzije knjige

OSNOVNI POJMOVI

Radnja filma Dječak u prugastoj pidžami smještena je u stravično razdoblje svjetske povijesti. Ovaj dio sadrži definicije koje su bitne za razgovor o tom vremenskom razdoblju.

Koncentracijski logori: zatvori koje su gradili njemački nacisti gdje su Židovi i ostali ljudi koje se smatralo „nepoželjnima“ bili izgladnjivani, mučeni, ubijani ili jednostavno ostavljeni da umru od bolesti.

Diskriminacija: drugačije postupanje s ljudima samo zato što pripadaju drugoj rasi, vjeroispovijesti, spolu ili drugoj skupini.

Plinske komore: građevine koje su podizane kako bi se u njima puštao otrovni plin s ciljem istrebljenja Židova i drugih zatočenika tijekom holokausta.

Genocid: namjerno ubijanje ljudi koji pripadaju određenoj rasi, vjeroispovijesti, kulturi ili nekoj drugoj skupini.

Holokaust: označava masovno ubijanje 6 milijuna Židova u Europi za vrijeme Drugog svjetskog rata od strane njemačkih nacista.

Predrasuda: unaprijed postavljen stav o nečemu što se dovoljno ne poznaje niti se temeljito i kritički proučilo.

Propaganda: informacija koja je namjerno iskrivljena kako bi potaknula razmišljanje ljudi u određenom smjeru.

Shoah: hebrejska riječ za „tragediju“ kojom se označava holokaust.

Odjeća zarobljenika iz koncentracijskog logora
Sachsenhausen

Schmuel, prizor iz filma

POJAM HOLOKAUSTA I NJEGOVO OBILJEŽAVANJE DANAS

Izvorno, riječ holokaust označava žrtvu paljenicu, pri kojoj se spaljuje cijela životinja. Danas je međutim u cijelom svijetu ta riječ uobičajeno ime za genocid nad Židovima te u širem značenju i sustavno istrebljivanje drugih grupa (prvenstveno Roma) za vrijeme nacističkog režima. To se značenje ponekad prenosi i na razne druge slučajeve sustavnog i/ili masovnog istrebljivanja ljudi (npr. "nuklearni holokaust" za globalni nuklearni rat, genocid nad Armencima u Turskoj 1916.-1917. i dr). Riječ holokaust prvi je za taj genocid upotrijebio crkveni sabor protestantskih crkava tadašnje Zapadne Njemačke. Postupno je ušao u opću upotrebu i danas je to osnovno značenje riječi. Posebni termin upotrijebljen je, da bi se ukazalo na osobiti značaj i intenzitet mržnje prema Židovima i ideološke osude židovstva, koji su bili u osnovama nacističke ideologije. Iako je nacistička ideologija specifična (Židovi se proganjaju na temelju rase, a ne vjere), ta mržnja i osuda imaju duboke korijene u kršćanskoj civilizaciji (antisemitizam). Termin postupno ulazi u uporabu u raznim jezicima i do 1970-ih postaje općeprihvaćen. Postoje razlike u opsegu primjene pojma. Ponekad se upotrebljava samo za genocid nad Židovima; sami Židovi označavaju ga hebrejskom riječju šoa (sho'ah), koja u Starom Zavjetu znači "nevolja", a u srednjem vijeku dobila je značenje "uništenje". **U širem značenju, obuhvaća također i genocid nad Romima, te sustavno uništavanje drugih grupa koje je nacistički režim provodio: homoseksualaca, duševnih bolesnika, političkih protivnika, poljskih i sovjetskih ratnih zarobljenika, Jehovinih svjedoka itd.**

Dan sjećanja na holokaust i sprječavanja zločina protiv čovječnosti međunarodni je dan sjećanja kojim se želi podsjetiti na sve žrtve nacističkih režima tijekom Drugog svjetskog rata. Ovaj se Dan obilježava diljem Europe, a u najvećem broju europskih zemalja za datum obilježavanja izabran je 27. siječnja. Na taj dan 1945. Crvena armija oslobodila je 7.500 zatvorenika koje su za sobom ostavili nacisti u koncentracijskom logoru Auschwitz u Oświęcimu u Poljskoj. Tog se datuma ovaj Dan sjećanja obilježava i u Republici Hrvatskoj.

PITANJA I ZADACI ZA UČENIKE/CE

Prije gledanja filma nastavnici/e bi s učenicima/učenicama trebali/e ponoviti ključne pojmove vezane uz Holokaust i židovsku kulturu i tradiciju. Što već znamo o židovstvu i holokaustu? Nakon projekcije u kinu i kratke emotivne stanke, učenike/ce treba upitati kako ih se dojmio film, koje je osjećaje u njima pobudio, što im se svidjelo u filmu, a što nije, koji im je prizor bio najupečatljiviji i zašto. Nakon što iznesu svoje doživljaje, uslijedila bi istraživačka rasprava kroz niz pitanja i tema koje nameće ovaj film. Na primjer: holokaust, Drugi svjetski rat, djetinjstvo, bit prijateljstva, koncentracijski logori, život u doba rata, obitelj, diskriminacija i rasizam, pojedinac i društvo, kulturne vrijednosti i religijska različitost, identitet, Židovstvo, čin humanosti, hrabrost, adaptacija knjige. Pitanja i zadatke, nastavnici/e trebaju prilagoditi dobi učenika/ca.

- U koje vrijeme je smještena radnja filma? Na kojim lokacijama se odvija?
- U kojem gradu živi Bruno s obitelji na početku filma? Pokažite taj grad i državu kojoj pripada na karti. U koju državu se sele?
- Što znate o Drugom svjetskom ratu i holokaustu? Koji period obuhvaća?
- Kako Bruno gleda na period u kojem živi? Pojasnite.
- S kim Bruno zamjenjuje ljudi iz logora?
- Opишite prvi susret Brune i Schmuela. Kakav je Schmuel?
- Kakav je Bruno?
- Bruno živi izolirano od stvarnosti, navedite par primjera.
- Prokomentirajte kako Bruno doživljava ljudi iz logora, kakve knjige čita.
- Koji su pozitivni a koji negativni likovi u filmu?
- Kakva je Brunina majka? A otac?
- Kako Gretel gleda na situaciju?
- Postaje li Bruno svjestan realne situacije oko njega? Obrazložite.

Priča uključuje zanimljiv kontrast nevine dječje perspektive u okruženju u kojem su okolnosti daleko od nevinih. Ovaj dio istražuje značenje i vrijednost nevine perspektive i na koji način ona omogućuje razvoj priče.

- Na koji način prvi prizor s Brunom i njegovim prijateljima prikazuje njihovu nevinost?
- Možeš li dati primjer razdoblja kada si bio malo dijete i kada si na svijet gledao iz nevinije perspektive? Koji su primjeri toga? Koja su ti iskustva pomogla da vidiš svijet drugčijim u odnosu ono što si ranije mislio o njemu?
- Iskorištava li Brunin i Gretelin učitelj dječju nevinost u onome čemu ih podučava? Kako? Koje su to bile ideje?
- Koji su događaji i iskustva potakli Brunu da postupno napusti dio svoje nevinosti i vidi stvari drugačije?
- Zašto mu je bilo tako teško povjerovati da bi njegov otac mogao biti upleten u bolne događaje?
- Niti Bruno niti Shmuel ne znaju što se doista događa u koncentracijskom logoru. Zbog čega i što im omogućuje da sačuvaju svoju nevinost?

Prijateljstvo je središnja tema ove priče, proučite razloge i značenje prijateljstva koje je opisano u ovoj priči.

- Zbog čega, po vašem mišljenju, Bruno i Shmuel postaju i ostaju prijatelji?
- Mijenja li se prijateljstvo Shmuela i Brune u ovoj priči? Kako?
- Zašto Bruno ne pokušava zaštитiti svoga prijatelja Shmuela kada ga napadne poručnik Kotler?
- Jesi li ikada učinio/la nešto prijatelju/ici zbog čega si se loše osjećao/la ili sramio/la? Kako se sram i kajanje prikazuju u prijateljstvu Bruna i Shmuела. Kako Bruno pokazuje svoje kajanje?
- Zašto Shmuel opršta Bruni? Kako?
- Kako se Bruno i Shmuel uspijevaju zabavljati i održati prijateljstvo usred takvih okolnosti?
- Kako Bruno opravdava održavanje prijateljstva sa Shmuelom unatoč onome što su mu otac, sestra i učitelj rekli o Židovima?
- Što predstavlja ograda u ovoj priči?
- Kako Bruno i Shmuel pokazuju bit prijateljstva unatoč mnogim međusobnim razlikama? Koje su to razlike?

Definirajte pojmove:

- Predrasuda
- Propaganda
- Diskriminacija
- Koncentracijski logor
- Plinske komore
- Holokaust
- Genocid

Ukratko opišite navedene scene (u kojem dijelu filma se odvijaju, koji likovi sudjeluju u scenama, kakav je njihov ishod, kakve su emocije scene izazvale u vama):

IZVORI

<https://www.imdb.com/title/tt0914798/>

<http://www.filmjournal.com/film-review-boy-striped-pajamas>

[https://en.wikipedia.org/wiki/The_Boy_in_the_Striped_Pyjamas_\(film\)](https://en.wikipedia.org/wiki/The_Boy_in_the_Striped_Pyjamas_(film))

https://en.wikipedia.org/wiki/The_Boy_in_the_Striped_Pyjamas

<https://www.lektire.hr/adaptacija-knjizevnog-djela/>

https://en.wikipedia.org/wiki/Mark_Herman

https://en.wikipedia.org/wiki/John_Boyne

<https://hr.wikipedia.org/wiki/Holokaust>

Rezervacije termina i dodatne informacije:

Marina Majetić, koordinatorica FUŠ-a

099 493 8354 / fus@kinovalli.net

Filmska ponuda i dodatne informacije:

Tanja Miličić, voditeljica Kina Valli

052 222 703 / info@kinovalli.net

Edukativni materijali: Tamara Zec

Kako bi Kino Valli poboljšalo produkciju kvalitetnih filmskih naslova za djecu i mlađe, voljeli bismo dobiti i povratnu informaciju učenika/ica, učitelja/ica i profesora/ica. Svoje osvrte i razmišljanja možete nam slati na fus@kinovalli.net.

Pula Film Festival

www.pulafilmfestival.hr

Projekt FUŠ realiziran je uz potporu:

Hrvatski
audiovizualni
centar
Croatian Audiovisual Centre

European Children's
Film Association
Association Européenne du Cinéma
pour l'Enfance et la Jeunesse

